1 Απριλίου 2014

Γερόντισσα Σωφρονία στη Σκόπελο

/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

Η ζωή της μοιαζει με παλιό συναξάρι, που σήμερα το ακούς και συγκινείσαι, αλλά και στοχάζεσαι, γιατί στα χρόνια μας δεν πολυλέγονταιι τέτοιες ιστορίες. Όπως η ιστορία της από 27.3.2014 κοιμηθείσης Μοναχής Σωφρονίας (κατά κόσμον Κυρατσούλας Ευστ. Σύρου), Ηγουμένης της ιστορικής και πλόυσια ευλογημένης Μονής του Τιμίου Προδρόμου στη Σκόπελο.

Στα τραγικά χρόνια της Κατοχής οι γονείς της Κυρατσούλας, Ευσταθιος και Ευλαλία Σύρου, παραδίδουν την μόλις τριαμισυ ετών κόρη τους στα χέρια μιας εναρέτου και αγίας Μορφής, της Μοναχής Ξένης Γαλατσάνου, Ηγουμένης του Τιμίου Προδρόμου και πνευματικό ανάστημα του πολιού και κορυφαίου για την εποχή του πνευματικού, του Γέροντος Σωφρονίου Κεχαγιόγλου, φίλου του Αγίου Νεκταρίου, του Αγίου Νικολάου του Πλανά, των δύο Αλέξανδρων της Σκιάθου κ. α πολλών.

Αν έπραξαν έτσι οι πτωχοί και ταγικοί γονείς το έκαμαν για να μπορέσει να επιζήσει το μικρό τους το παιδί στα πικρά εκείνα χρόνια της Κατοχής.

Η μικρή Κυρατσούλα μεγάλωσε στο μοναστήρι, έμαθε γράμματα από την Γερόντισσα, έμαθε να υφαίνει, αλλά και να ψάλλει, να προσεύχεται και να προετοιμαζεται για την αγγελική πολιτεία.

Τα χρόνια πέρασαν και η Κυρατσούλα ενηλικιώθηκε. Τότε η σοφή Γερόντισσα με περισσή διάκριση πρόετρεψε τη πνευματική της κόρη να επιλέξει: θα πήγαινε στο κόσμο και εκεί θα δημιουργούσε οικογένεια η θα εντάσσονταν στην αδελφότητα του Τιμίου Προδρόμου αυξάνοντας έτσι την πνευματική οικογένεια του ιστορικού αυτού μοναστηριού;

Η Κυρατσούλα αποφάσισε να μείνει στον Τίμιο Πρόδρομο, που τον είχε αγαπήσει περισσότερο από το σπίτι της, γιατί εκεί είχε βιώσει την αγάπη, τη στοργή και την φιλαδελφία. Τον κόσμο δεν τον γνώριζε. Πως να τον επισκεφτεί και να τον καταλάβει τώρα ;

Έτσι, στις 29 Δεκεμβρίου του 1965, ο πολιός Γέρων Προκόπιος, ο πνευματικός των δύο μονών της Σκοπέλου που ήσαν τότε σε ακμή, κείρει Μεγαλόσχημο την Κυρατσούλα με αναδοχον την Γεροντισσα Ιωάννα, μία από τις πλέον δυναμικές μοναχές του Προδρόμου. Της δίδεται δε το όνομα Σωφρονία, προς τιμήν του πάππου της αδελφότητος, Γέροντος Σωφρονίου.

Η νέα μοναχή έδειξε μεγαλο ζήλο και εργάστηκε με φιλοτιμία και αυταπάρνηση. Φρόντιζε δε την πνευματική της Μητέρα, την Γερόντισσα Ξένη, η οποία πλέον είχε αποσυρθεί από το πηδάλιο της διοικήσεως του μοναστηριού. Την αποκαλούσε δε «Μανούλα», γιατί ουσιαστικά αυτήν είχε γνωρίσει ως μητέρα της.

Το 1978 η Γ. Σωφρονία δέχεται, σε ηλικία τριαντεννιά ετών, την επίσκεψη της ασθενείας, το σκόλοπα της σαρκός(πρβλ. Β. Κορ. 12, 7) η οποία μέχρι την κοίμησή της θα την ταλαιπωρήσει πάλιν και πολλάκις. Υπέμεινε με καρτερία και υπομονή τη δοκιμασία της, λέγοντας, όταν τη ρωτούσαν πως είναι το, «Δόξα τω Αγίω Θεώ».

Όμως τη στενοχωρούσε και κάτι ακόμη: η φθίνουσα κατάσταση στο μοναστήρι της, καθώς οι αδελφές μία μετά την άλλη αναχωρούσαν από τα επίγεια για τα επουράνια. Μέχρι που απέμειναν δύο: η ίδια και η Γερόντισσα Ματρώνα, η οποία και νοσηλέυεται σήμερα, αφού και αυτής η υγεία είναι επισφαλής.

Στις πρώτες πρωϊνές ώρες της 27ης Μαρτίου του έτους αυτού, η Γερόντισσα Σωφρονία αναχωρεί από την ματαιότητα του παρόντος κόσμου για τον Κόσμο τον αληθινό, των Αγίων και των Αγγέλων, που αγαπησε και βίωσε, σε ηλικία εβδομηνταπέντε ετών.

Κηδεύθηκε στο Κοιμητήριο του αγαπημένου της μοναστηριού, εκεί που αναπάυθηκαν τόσες και τόσες αδελφές της, αλλά και προ αυτών, τόσοι και τόσοι πατέρες, αφού ο Τίμιος Πρόδρομος, προ της διαλύσεως των μοναστηριών το 1833 ήταν ανδρικό Κοινόβιο.

Οι ευχές και οι προς Κύριον ικέσίες της να μας συνοδεύουν.

π. Κωνσταντίνου Καλλιανού

Πηγή: isagiastriados.com